

РЕШЕНИЕ

№ 1907

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **12268** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на З. Й. Б. срещу Решение от 06.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 2473 по описа за 2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 106112/28.12.2010г., издадено от заместник-началник ОПП, СДВР, с което на касатора на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл.70, ал.3, т.2 ЗДвП.

Недоволен от решението, касаторът го обжалва с доводи за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Прави възражение за изтекла абсолютна погасителна давност. Съдът не бил обсъдил всички наведени възражения пред въззивната инстанция като кредитирал единствено свидетелските показания на свидетел, заинтересован от изхода на делото.

В съдебно заседание касаторът и ответникът, редовно и своевременно призовани, не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за това, че на 19.11.2010г. в [населено място] управлявал лек автомобил марка "А." рег. [рег.номер на МПС] по [улица], движейки се с посока на движение от [улица]към [улица]без включени къси светлини. Горното било квалифицирано като нарушение на чл.70, ал.3, т.2 ЗДвП, за което служителите на СДВР, след като спрели автомобила за проверка съставили акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който в последствие било издадено обжалваното наказателно постановление.

В оспореното решение съдът приел, че АУАН и наказателното постановление съответстват на изискванията на ЗАНН, при съставянето и издаването им не били допуснати нарушения като приобщените доказателства по делото, приел, че доказват извършеното нарушение.

Така постановеното решение е правилно.

Разпоредбата на чл.70, ал.3, т.2 ЗДвП /в редакцията към датата на извършване на нарушението/ установява задължение за водачите на моторни превозни средства в периода от 01 ноември до 01 март да ги управляват с включени къси светлини. За неизпълнението на това задължение, съставляващо административно нарушение, нормата на чл.185 ЗДвП предвижда налагане на административно наказание глоба в абсолютен размер - 20 лева. Нарушението е извършено от жалбоподателя на 19.11.2010г., т.е. в периода, за който управлението на къси светлини е задължително, като приобщените доказателства по делото не опровергават констатациите на административнонаказващия орган.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора за изтекла абсолютна погасителна давност за наказателно преследване. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, който срок според разпоредбата на чл.80, ал.3 НК започва да тече от довършване на деянието. Съгласно чл.81, ал.3 НК „Независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член“ т.е. срока по чл.80, ал.1. Това означава, че абсолютната давност - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 НК, в настоящия случай изтича на 19.05.2014г., т.е. към настоящия момент не е изтекла.

Предвид изложеното и като не констатира наличие на отменителни основания по отношение на атакуваното решение, съдът намери касационната жалба за неоснователна.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 112-ти състав по НАХД № 2473 по описа за 2013г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.